

Ölüme, Allah gecinden versin denir mi!

Meltem Hanım: “Ölümden bahsedildiğinde ‘Allah Korusun, Allah gecinden versin vs’ gibi sözler kullanılıyor. Bunda bir sakınca var mıdır? Sonuçta ölüm Allah’ın emri. Bakara Sûresinde ‘Eğer samimî bir Müslüman iseniz, ölümü arzularsınız’ diye bir âyet geçmekte, biz bu sözleri kullanarak ölmek istemediğimizi ve (haşa) Allah’a karşı çıktığımızı mı göstermiş oluyoruz?”

ALLAH BİZİM KÜNHÜMÜZE VAKİFTİR

Allah bizim içimize, niyetimize, sırlarımıza, gizli açık her şeyimize, künhümüze vakıftır.

Kur’ân buyuruyor ki: “İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de Allah sizi, onunla muhasebe eder de dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah’ın gücü her şeye yeter.”¹

Sözlerimizde galat, yanlış, hata, dil sürçmesi, kastı aşan ifadeler olabilir.

O bizim niyetimizi, kastımızı, içimizden geçeni bildiği için, niyetimize ve kastımıza göre hükmeder.

Ölüm Allah’ın emridir; bu doğrudur!

Ölümden bahsedince “Allah korusun!”, “Allah gecinden versin!” gibi sözler kullanmaya gelince... Bu sözle neyi kastettiğimiz önemlidir?

Musa Aleyhisselâm da ruhunu kabzetmek göreviyle, birdenbire yanı başında beliren Azrail Aleyhisselâma tokat vuruyor.

Bediüzzaman bu tokat için, “bir tahkir değil ve adem-i kabul değil; belki vazife-i risaletin daha devamını ve bekasını arzu ettiği için, kendi eceline dikkat eden ve

hizmetine sed çekmek isteyen bir göze şamar vurmuş ve vurur.”2 diyor.

Ölümden bahsedince “Allah gecinden versin” dediğimizde eğer niyetimiz Allah’ın ölüm emrine karşı bir tahkir ve bir adem-i kabul ise, bunda günah ve vebal vardır.

Ama yok, niyetimiz hizmetimizin ve kulluğumuzun daha devam etmesini ifade etmek ise, bunda dinen bir sakınca ve günah yoktur.

Nihayet söz Peygamber Efendimizindir (asm):

“Sizin en hayırlınız, dünyası için ahiretini, ahireti için de dünyasını terk etmeyendir.”3

Eğer dünya için ahireti terk etmiyor isek, sadece dilimizde kalan sözlerimiz için bir vebalimiz olmaz.

ABDEST ALINCA

Mehmet Bey: “Abdest alma fiili bittikten sonra, başımızı da meshettiğimiz halde, son yıkamadan sonra meydana gelen ellerin ıslaklığını tekrar başa ve saçlara sürmek abdestin sıhhatine mani olur mu?”

Abdest temizliktir, abdest nurdur, abdest arınmaktır, feyizlenmektir, billûlaşmaktır.

Abdest azalarımızı yıkayarak bir kapta biriktirdiğimiz suya “kullanılmış su” veya “mâ-i müstâmel” diyoruz. Artık bu kullanılmış su, abdest almak için ikinci defa kullanılmaz. Kullanılırsa abdest sahih olmaz. Her ne kadar temiz de olsa, abdest ve gusül için “temizleyici” değildir. Çünkü bu su, insan bedeninde “ibadet” maksadıyla bir defa kullanılmıştır.

Yemek önceleri ve sonraları sünnet olarak ellerimizi yıkadığımız su da “kullanılmış” sudur.

Kullanılmış sular, ne kadar temiz olurlarsa olsunlar, “ibadet” kastıyla bir defa kullanıldıklarından, artık ibadet kastıyla kullanılmazlar.

Ancak abdest veya gusül alınca, son yıkamadan sonra ellerimizde kalan ıslaklığı başa veya saçlara sürmekle abdestimize veya guslümüze hiçbir zarar gelmez.

Bu davranış abdestin veya guslün sıhhatine hiçbir şekilde mâni olmaz.

Çünkü elimizde kalan su bir ıslaklıktan ibarettir, belki berekettir ve nurdur. Bu ıslaklık, abdesti veya guslü temiz su ile aldıktan sonra kalan ıslaklıktır. Bunu başa

sürmekte bir sakınca yoktur.

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi: 284.

2 - Mektubat, s. 337.

3- Camiü's-Sağir, 3/981.